

ወግዕን ጸወታን
ምስ ቀሺ ገብረ-አምላክ - ፪

ካብ ዝሓለፈ ዝቐጸለ...

“ምግራፍ ተምሃሮ ኢልና ካብ አልዓልናስ በሉ ጨካን ተዋቓሲ መምህር ኢኹም ኔርኩም እዩ ዚብሃል፣ እሞ ብዛዕባ እዙይከ እንታይ ትብሉ?”

“መቐም ሸዑ ጊዜ መምህራን ኩልና ንተምሃራይ ዘይወቅዕን፣ ዘይገርፍን፣ አይነበረን። እንታይ ሕሉፍ አዋቓቕዓ ነይሩኒ ኢልካ ኢኻ? መቐጸዕቲ እኮ ዓብዪ ትምህርቲ እዩ። አብ ልዕሊ እዙይ መምህር ግብረ-ገብነት ስለ ዝኸንኩ፣ ናይ ግብረ-ገብነት መምህር ድማ ተቐጸሲ ኪኸውን ስለዚግብኦ ደኣ እዩ እምበር ጨካንስ አይነበርኩን። መምህር ግብረ-ገብነት እንተ ዘይዋቓዕ ኸይኑ እማ ስርሑ ፈቲሑ ማለት እዩ።”

“ቐልዑ ከይተወቐዑዶ ምምሃር አይከአልን እዩ? አብ ዓዲ ጸዕዱ ተምሃሮ ፈጸሞም አይወቅዑን እዩ ዚብሃል፣ ከመይ ገይሮም ድኣ ይቐጽዕዎም።”

“ናይ ዓዲ ጸዕዱ አይፈልጥን፣ ናትና መቐጸዕቲ ግን ተምሃራይ ፈሪሑ ምእንቲ ኸእረም እዩ እምበር፣ ንኸገ-ዳእ ወይ ንኸሊእዶ መሰሉካ? ዚበዝሕ ተምሃራይ አይግረፍ፣ አይወቓዕ፣ ሰጥ ኢሉ እዩ ዚምሃር። እቲ አሸጋሪ ቐልዓ ቁጽሩ ቁሩብ እዩ። ኣነ ግን ካብ ምውቃዕስ ምምብርካኽ ደኣ እኳ እፈቱ ነበርኩ። ንተምሃራይ ከከም በደሉ፣ ንዓሰርተ ደቂቓ፣ ንፍርቂ ሰዓት፣ ንሰዓት፣ ካብኡ ንላዕሊውን እንተ ኾነ፣ ከከም በደሉ ኢና እንምበርካኽ ዝነበርና።”

“እሞ ምንብርካኽ ጥራይ ድዩ ወይስ ካሊእውን አለዎ?”

“ዚበዝሕ ቐልዐ ምምብርካኽ ጥራይ እዩ፣ ሓል-ሓሊፉ ግን አብ ጸጸር ወይ ሑጸ ከም ዚምብርካኽ ይግበር፣ ተምበርኪኹውን አእዳዉ ከም ዝዝርግሕ ዚግበር ኣሎ። ቁሩብ ግድድ ንዝበለ ድማ አእዳው አእማን ከም ዚስከም እንገብረሉ ጊዜውን ነይሩ።”

“ብአምዐ እውን ተምሃሮ ይግረፉ ኔሮም ይብሃል።”

“እወ፣ አምዐ አብዙ ሃገር ‘ሳማ’ እዮም ዚብልዎ እሞ እተለምደ መቐጸዕቲ እዩ ነይሩ። ንዝበደለ ብሳማ አእዳዉ፣ አእጋሩ ልብ-ልብ፣ ልብ-ልብ አቢልካ ትገርፎ።”

“እቲ አምዐ ደኣ ነቲ መምህርክ አየሕምሞንዶ እዩ? ከመይ ጌሩኽ ተምሃሮ ይገርፈሉ?”

“እቲ መምህር እማ ነታ አምዐ ተጠንቂቐ ብወረቐት፣ ወይ ብጨርቂ እዩ ዚሕዛ። ገለ ስሕት ኢላ እንተ መልቐት እሞ እንት ነኸአትካ ሙሉእ መዓልቲ ኢድካ ከም ሓዊ ኸትልብለብ ኢኻ እትውዕል።”

“እሞ እዙ ኹሉ መቐጸዕቲታት ተቐጸዑኽ ተምሃራይ ይእረምዶ፣ ወይስ ስቐ ኢልኩም ኢኹም እትደኽሙ ኔርኩም፣ ከመይ እዩ ርእይቶኹም?”

“ዚበዝሕ ሰብ ይእረም እዩ፣ ሓድ-ሓድ ቐልዓ ግን ፈጸሙ ዘይእረም ኣሎ። ከምቲ ኣነ ዝተዓዘብኩዎ፣ ዳርጋ ኹሉ ኸከም ቤተ-ሰቡ እዩ ዚኸይድ። ካብ ደሓን ቤተ-ሰብ ዝመጸ እንተ ኾይኑ መቐጸዕቲውን አየድልዮን፣ ዝበዝሕ አብ በቤቱ ተቐጸዑ ዝዓቦዩ እንድዩ!”

አብ ቤቱ ኸይተቐጽጼ ዝግበዩ እንተ ኹይኑ ድማ ሓንሳእ፣ ወይ ክልተ-ሳዕ ተቐጺዑ ሰጥ ይብል። ሓድሓደ ኻብ ክፉእ ቤተ-ሰብ ዝመጸ፣ ወይ ድማ ፍሉጥ ቤተ-ሰብ ዘይብሉ እንተ ኹይኑ ግና ተቐጺዑውን ከቶ ዘይቕጸዕ፣ ምንም ዘይእረምውን ኣሎ።”

“እሞ ነቲ ዘይእረምከ ደኣ እንታይ ትገብርዎ?” በልኩዎም።

“ዋእ! ንዘይእረም ደኣ እንታይ ክንገብር፣ ካብ ቤት ትምህርቲ ኣውጺእኻ ምስንጉ እዩ እምበር። ነቲ ሕማቕ ኣመሉ ገና ናብ ካልኣት ከየተሓላለፎ ኸሎ፣ ቐልጢፍካ ብተሎ ምስንጉ የድሊ። እንተ ዘየሎ ብሓጺር ጊዜ ንኹሉ ተምሃራይ እዩ ዘባላሽዎ። ንሓንቲ ዝመሸመሸት ፍሬ ካብ ካልኣት ፍሬታት ፈሊኻ፣ ኣውጺእኻ እንተ ዘይደርቢኻ፣ ንኹለን ፍሬታት ብሓጺር ጊዜ እያ እተባላሽወን። ቐልዑ እውን ከምኡ እዮም።”

“እቲ ሕማቕ ኣመል ተብሂሉ፣ ናብ ካልኣት ተምሃሮ ንኸይተሓላለፍ እትሕልውዎን እትጥንቀቐሉን ዝነበርኩምከ ደኣ እንታይ፣ እንታይ ዝግይነቱ ኣመላት እዩ ዝነበረ?”

“ኣውራ ሕማቕ ኣመል ስንፍና፣ መምህር ዝበለካ ዘይምስማዕ፣ ዘይምእዛዝ፣ ሓሶት፣ ስርቂ፣ ናይ ቤት ሥራሕ ተውሂቡካ ዘይምሥራሕ፣ ጽሬትካ ዘይምሓላው፣ ሓድሓደ ተምሃራይ ድማ ሽጋራ ዚሰቲ፣ ካልዕ ዕውልናውን ዝለመደ ነበረ። ንኸምዙይ ዘመሰሉ ቐልዑ ስቕ ኢልካ እንተ ርኢኻዮም ብሓጺር ጊዜ ነታ ሕማቕ ኣመሎም ናብ ኩሎም ተምሃሮ እዮም ዘተሓላልፍዎ። ሽዑ ብዘሎ እቲ ቤት ትምህርቲ ተባላሽዩ ማለት እዩ።”

ይቕጽል...

ገ/ኢ. ጐርፉ።